

2008 | Πλατφόρμα Μετάφρασης - Επικαλύπτοντας και Αποκαλύπτοντας - Τυφλή οργή! Μαύρο Πανί (από τα μάτια στο λαιμό μέχρι και τη κοιλιά μου), με την Μάρβα Αρσανιός [Σ&Α] [ΕΧ] [Φ] [Κ] - 2008 | Platform Translation - Overlay and Display - Mad Anger! Black Cloth (from the eyes to the throat and to my belly), with Marwa Arsanios [C&I] [IS] [Ph] [T]

Η σύνθεση των φωτογραφιών από τον εκθεσιακό χώρο – The photographic compilation on the exhibition site

Η εγκατάσταση «Τυφλή οργή-Μαύρο πανί! Από την κοιλιά μου στον λαιμό» [Φωτογραφία από την καλλιτέχνη] - The installation "Mad Anger-Black cloth! From my belly to my throat" [Photo from the artist]

2008 | Πλατφόρμα Μετάφρασης,
Επικαλύπτοντας και Αποκαλύπτοντας, με την
Μάρβα Αρσανιός [Σ&Α] [Φ] [Κ]

Με μια συνεργατική αφετηρία, ένα ατομικά σχεδιασμένο έργο, το οποίο συνδέεται με το project *Το Παράδειγμα Αλέξανδρος Ιόλας (Ομάδα Φιλοπάππου)*. Στην παρούσα φάση έκανα μian εγκατάσταση τεσσάρων αναλογικών φωτογραφιών μεσαίου φορμάτ, τυπωμένες στο χέρι σε φωτογραφικό χαρτί 35εκ.χ50εκ. Τις φωτογραφίες συνοδεύει ένα κείμενο στα ελληνικά και στα αγγλικά από την *Ταξιαρχία Verreilt*. Εκτέθηκε στο *Transleatme-project, Πλατφόρμα Μετάφραση*, για την Αθηναϊκή φάση του διαπολιτισμικού αυτού project, που επιμελήθηκε η καλλιτέχνης *Ζωή Παππά*, στον ανεξάρτητο εκθεσιακό χώρο Αιόλου 48-50, Αθήνα 14/11-14/12/2008
<http://transleatme.wordpress.com/>

Λέξεις και όροι κλειδιά: επανοικιοποίηση, ανάκτηση, τοποθεσία, πρώην βιομηχανία, δημόσιος και ιδιωτικός χώρος, ταυτότητα σε μεταστροφή, επαναδραστηριοποίηση, εχμοντερνισμός, μεταφορντισμός, χαμένη αίγλη

Το κύριο σημείο της παρέμβασής μου *Επικαλύπτοντας και Αποκαλύπτοντας* στη δουλειά της Μάρβα Αρσανιός εστιάζει στην ιδέα του επανακαθορισμού και της επανατοποθέτησης των παραπετασμάτων. Η Μάρβα απαλλοτρίωσε πάνω από 100 κιλά κουρτίνες από το εγκαταλελειμμένο ξενοδοχείο Κάρλτον στη Βηρυτό, τις οποίες μου έστειλε ταχυδρομικά για να επεξεργαστώ και να μετατρέψω σε εικαστικό έργο. Δούλεψα με τις κουρτίνες ως υλικό και τις χειρίστηκα σαν να ήταν πραγματικά αλλά και συμβολικά αντικείμενα τοποθέτησης ορίων, είτε μεταξύ του ιδιωτικού και του δημόσιου χώρου, είτε σαν εναπομείναντα αντικείμενα κουλτούρας της νεωτερικότητας που χαρακτηρίζουν τις δύο Μεσογειακές Πόλεις, την Αθήνα και τη Βηρυτό. Οι κουρτίνες επαναδραστηριοποιούν, μεταφορικά, τρεις εμβληματικές τοποθεσίες, της Αθήνας δίνοντας έμφραση στις ιδιαιτερότητές τους: το

εγκαταλελειμμένο και σύγχρονο “μνημείο”, εργοστάσιο υφασμάτων *ΑΙΓΑΙΟΝ* στο Φάληρο, την εγκαταλελειμμένη και συλημένη *Βίλα του Αλέξανδρου Ιόλα* στην Αγία Παρασκευή, που επίσης αποτελεί ένα σύγχρονο “μνημείο,” και το *κτίμα Τσαλαβούτα* που βρίσκεται στην πρώην βιομηχανική ζώνη του Περιστερίου και αποτελεί έναν ελεύθερο χώρο στην μητρόπολη. Ο τελευταίος χώρος μετατρέπεται από πράσινο “παράδεισο” και καταφύγιο πουλιών και ζώων της πόλης, σύμφωνα με τις εκάστοτε συνήθειες των περιοίκων σε σκουπιδότοπο, αποθηρευτικό χώρο, ως και χώρο στάθμευσης αυτοκινήτων και φορτηγών. Παρόλο που τα παραπετάσματα επικαλύπτουν από φύση, σε αυτή την περίπτωση αποκαλύπτουν την σε διαμόρφωση ταυτότητα των τριών διαφορετικών περιοχών της Αθήνας όπου καταγράφονται τα σημεία έκθεσής τους. Το έργο συνοδεύει το παραληρηματικό κείμενο της *Ταξιαρχίας Φερπάιτ*. Αθήνα, Νοέμβριος 2008

*Εγκαταλελειμμένο εργοστάσιο Αιγαίο – Πειραιάς -
Abandoned Aegean factory – Piraeus*

*Εγκαταλελειμμένη Βίλα Αλ. Ιόλα – Αγ. Παρασκευή -
Abandoned Villa Al. Iola – Ag. Paraskevi*

Εγκαταλειμμένη Βίλα Αλ. Ιόλα – Αγ. Παρασκευή -
Abandoned Villa Al. Iola – Ag. Paraskevi

Κτήμα Τσαλαβούτα – Περιστέρι

[Όλες οι φωτογραφίες τραβηγμένες σε αναλογικό φιλμ μεσαίου φορμάτ - Άννα Τσουλούφη-Λάγιου, ιδιωτική συλλογή] - Ktima Tsalouta – Peristeri [All photos taken in analog medium film form - Anna Tsouloufi-Lagiou, private collection]

Το κείμενο που συνοδεύει την εγκατάσταση από την Ταξιαρχία Verpeilt

Για την αντιγραφή από την Άννα Τσουλούφη-Λάγιου

Τα εγκαταλειμμένα εργοστάσια, τα βομβαρδισμένα κτίρια, οι μικρές βιοτεχνίες, τα αυθαίρετα σπίτια, οι αποθήκες, τα τηλεοπτικά στούντιο, οι λεηλατημένες βίλες... Στον Πειραιά της ανθούσας βιομηχανίας μέχρι τα τέλη της δεκαετίας του '80, στη Βηρυτό τη σπαραγμένη από τον εμφύλιο πόλεμο και τη σύγκρουση της Χεζμπολά με τον ισραηλινό εισβολέα, στο Περιστέρι, δίπλα από τον τέως ποταμό Κηφισό και σήμερα δρόμο υψηλής κυκλοφορίας, στην Αγία Παρασκευή, προάστιο των ανερχόμενων μεσαίων στρωμάτων της δεκαετίας του '80 και του '90... Τα ερείπια της αποβιομηχάνισης, των

μαχών, του μικροαστικού ονείρου, του καλλιτεχνικού παραληρήματος... παράθυρα που χάσκουν, σίδερα που προεξέχουν, οπλισμένο σκυρόδεμα, γκράφιτι, ξερά δέντρα, σκόνη, ακαθαρσίες, άνθρωποι και μηχανήματα που πηγαиноέρχονται νευρωτικά... Κλωστοϋφαντουργία «Αιγαίον», από το 1924 ένα από τα «καμάρια» του Πειραιά, αλυσίδα παραγωγής, εργατικοί αγώνες, οικογένεια Καρέλα, Εθνικός, κουρτίνες και υφάσματα για ευρεία κατανάλωση μιας μικροαστικής τάξης που προσπαθεί με το λευκό να κρύψει το συνήθως μαύρο και ενίοτε γκριζό μιας ζωής που περνά από μεσοπολεμική κρίση, κατοχή, εμφύλιο, χούντα, μεταπολιτευτικές ελπίδες, απογοητεύσεις της «Αλλαγής»... Βηρυτός, το άλλοτε Παρίσι της Ανατολής, Φατάχ, Σάμπρα και Σατίλα, Μαρωνίτες, Σουνίτες, Δρούζοι, πολιτοφυλακές, παγιδευμένα αυτοκίνητα, γειτονίες χωρισμένες, Χεζμπολά, ισραηλινοί βομβαρδισμοί, με τις πολύχρωμες κουρτίνες των πολυτελών ξενοδοχείων να προσπαθούν να κρύψουν την απόγνωση επιλογών, αυταπατών, μίσους, ανέχειας, πλουτισμού, οραμάτων και διαψεύσεων... περιοχή Τσαλαβούτα, Περιστέρι, δίπλα στο ποτάμι που δεν υπάρχει πια, τώρα η άσφαλτος μεταφέρει εμπορεύματα, αυτοκίνητα, μηχανές, φορτηγά, το παν στον ύστερο καπιταλισμό η κυκλοφορία και μάλιστα όσον το δυνατόν ταχύτερη, τηλεοπτικά στούντιο, αποθήκη χονδρεμπορίου βιβλίων, μικρές βιοτεχνίες ενίοτε και μεταναστών που μικροαστικοποιούνται με γοργούς ρυθμούς, αυθαίρετα τώρα πια νομιμοποιημένα μιας εργατικής τάξης άλλοτε περήφανης, συγκρουσιακής και τώρα καθισμένης στην τηλεόραση να περιμένει κάποιους άλλους (ποιους άραγε;) να βγάλουν το φίδι από την τρύπα... Βίλα Ιόλα, υψηλή τέχνη και αρχαιοελληνικό μεγαλείο, ένας πλάνητας, sui generis ατζέντης, που παίζει στο χρηματιστήριο της τέχνης ακριβώς την εποχή κατά την οποία η τέχνη γίνεται μαζικό προϊόν και μπαίνει στα σπίτια μιας μεσαίας τάξης καθαρής, υγιούς, χαρούμενης, που δεν διστάζει από τη μια πλευρά να αρπάζει και να ιδιοποιείται όποτε της δίνεται ευκαιρία οτιδήποτε θεωρεί πολύτιμο, ενώ από την άλλη κραυγάζει για τα λεηλατημένα μάρμαρα της κάθε άλλο παρά δικής της αρχαιότητας... Οι κουρτίνες κρύβουν ένα φτωχικό μέσα που το φωτίζει η τηλεόραση, από ένα

σκουριασμένο και σκονισμένο έξω που το διαπερνούν τα γαυγίσματα των αδέσποτων σκύλων, τα ουρλιαχτά των απεγνωσμένων παιδιών, οι κόρνες των αυτοκινήτων, οι ήχοι των κινητών τηλεφώνων, το βουητό της λεωφόρου και των κλιματιστικών... Ο πόλεμος της αλλαγής παραγωγικού μοντέλου χάθηκε για μια ακόμη φορά προς όφελος των αφεντικών, ο μεταφορντισμός της ευελιξίας και της επισφάλειας κυριαρχεί στην ελληνική παραγωγική διαδικασία, η «ψωροκώσταινα» που εκμεταλλεύεται χιλιάδες μετανάστες, που επενδύει στα βαλκάνια, εκεί φτιάχνει τώρα πια τα μεγάλα εργοστάσια, αρκετά «παράδοξα» όχι στο βομβαρδισμένο και χάσιων Σαράγεβο, ποιος θυμάται τον εργοστασιακό συνδικαλισμό της δεκαετίας του '70, ίσως ούτε η γερασμένη άκρα αριστερά, στον Πειραιά κυριαρχεί τώρα πια το λιμάνι με τον τουρισμό του, τα κόττερα, τις high class ψαροταβέρνες, μόνο στο Πέραμα οι δολοφονίες των εργατών στο βωμό του φθηνού κόστους θυμίζουν πως ναι, υπάρχει ακόμη εκμετάλλευση και υπεραξία, ενώ στην Τσαλαβούτα το σημερινό πρότυπο είναι η αειθαλής «ντίβα» γεμάτη πλαστικό που η φωτογραφία της «κοσμεί» την είσοδο των στούντιο του Extra Channel, ο «Απόλλων» που διακινεί σαν ο ήρεμος θεός της τάξης το εμπόρευμα βιβλίο, οι μικρές βιοτεχνίες που οι ιδιοκτήτες τους ονειρεύονται το νέο Πόρσε Καγιέν και οι μετανάστες δούλοι τους το παιχνίδι κρίκετ του κυριακάτικου απογεύματος στο αυτοσχέδιο γήπεδό τους μέσα στα σκουπίδια, οι σχιζοειδείς έλληνες προλετάριοι του 21^{ου} αιώνα που δείχνουν με υπερηφάνεια αλλά και με άγχος τις πιστωτικές κάρτες, ενώ άλλοτε κράδαιναν με τιμή αλλά και φόβο τη συνδικαλιστική ή την κομματική ταυτότητα, τα μικρά διάφανα πάρια που τα ελάχιστα δέντρα τους περιβάλλονται από τσιμέντο, αυτό το ίδιο τσιμέντο που επιβλητικό, ανίκητο, αποτελεί το βασικό και αδιαφιλονίκητο υλικό των μοντέρνων Παρθενώνων της μητρόπολης Αθήνας, του Πειραιά, της Αττικής, με το μάρμαρο να δεσπόζει πλέον μόνο σε μέρη όπως η εγκαταλειμμένη και ρημαγμένη βίλα ενός τον οποίο πολλοί λοιδορούσαν όταν ζούσε αλλά

έσπευσαν να καρπωθούν τη συλλογή του από έργα τέχνης και όχι μόνο τη στιγμή του θανάτου του, κακέκτυπα πειρατών που τουλάχιστον για τον εφήμερο πλούτο τους έπαιζαν το κεφάλι τους... Και ενώ τα καλάσνικωφ της Χεζμπολά υψώνονται στον αέρα, οι σύριοι πράκτορες, οι παλαιστίνιοι καμικάζι, οι νομιμόφρονες στρατιωτικοί, οι ισραηλινοί κομάντος, οι λιβανέζοι επιχειρηματίες, οι μουσουλμάνοι, οι χριστιανοί και οι άθεοι, κάνουν περατζάδα στο λιμάνι της Βηρυτού, περιμένοντας τη νέα σπίθα, τη νέα έκρηξη, τη νέα τρύπα... Υπάρχουν πάντοτε οι κουρτίνες που τραβιούνται για να κρύψουν ένα βλέμμα, ένα φως, μια ελπίδα, μια απογοήτευση, μια εγκατάλειψη, μια άρνηση, μια κατάφαση, μια επιλογή, μια ήττα... Είτε οι κουρτίνες είναι του «Αιγαίου» που κλείνει, είτε του πολυτελούς ξενοδοχείου της Βηρυτού που γκρεμίζεται, είτε του διώροφου στην Τσαλαβούτα που απλώς ανασαίνει, είτε ενός αρχοντικού που περιμένει να ενταχθεί στον κερδοσκοπικό κύκλο της αγοράς ακινήτων, οι άνθρωποι που τις βάζουν ή τις βγάζουν, τις ανοίγουν ή τις κλείνουν, τις σιίζουν ή τις ισιώνουν, τις καθαρίζουν ή τις βρωμίζουν, τελετουργικά, ρυθμικά, νωχελικά, βιαστικά, είτε σ' αυτή ή σε κάποια άλλη γλώσσα, κάποια στιγμή καταλαβαίνουν πως τελικά η «ζωή δεν είναι απλώς έκθεση, μωρό μου...»

Ταξιαρχία Verpeilt

Για την αντιγραφή από την Άννα Τσουλούφη-Λάγιο

2008 | Platform Translation, Overlay and Display, with Marwa Arsanios [C&I] [Ph] [T]

Through a collaborative project, I came up with an individually designed synthesis linked to the project *The Paradigm Alexandros Iolas (Filoppapou group)*. At this stage I did an installation of four analog, medium format photographs printed in photographic paper of the size 35cmx50cm each. The photographs are accompanied by a text authored by Verpeilt Brigade, in Greek and in English. It was exhibited in the *Transleat me-project, Platform-Translation* (the phase of this multicultural project in Athens), curated by the artist Zoi Pappa, in the independent showroom Aiolou 48-50, Athens, from 14/11 to 14/12/2008. <http://transleatme.wordpress.com/>

Keywords and terms: recuperation, re-appropriating location, ex industrial, private and public space, transforming identity, reenacting, modernization, missing glamour

The main point of my intervention Overlay and Display, in Marwa Arsanios' work is the idea of recuperating and re-appropriating the removed curtains from Carlton Hotel, and using them both as actual and symbolic limit between private and public space, as well as an artifact characterizing modern monuments created during the post-war/post-fordist era of the two Mediterranean cities. I photograph three different locations around the city of Athens, which in my opinion, are directly connected to the curtains, each one of them in its own special way: the textile factory of AIGAION in Phaliro, an original place of manufacturing curtains, and nowadays an industrial wreck, the Alexandros Iolas Vila located at Agia Paraskeyi, a failed museum and modern building mostly in the same concept as Carlton Hotel, representing luxury and reach bourgeois life, a late "Parthenon" symbol of modern art, the Tsalavouta field, an empty field and green space, which while being private according to law, is in use by the locals

as open space, located in the ex industrial area at Peristeri, now novo residential area. The last space is converted from green "paradise" and shelter of birds and animals of the city -according to the specific habits of the residents- in a landfill, a storage space, as well as car and truck parking. Although the curtains overlay by their nature, in this case they reveal the transforming identity of the three different city areas of Athens, reenacting these three locations, emphasizing their specificities. The works are accompanied by the hilarious text of the Verpeilt Brigade. Athens, November 2008

<http://transleatme.wordpress.com/>

Abandoned Aigaion Factory – Piraeus

Abandoned Iolas' Vila, Agia Paraskeyi

Tsalavouta district in Peristeri ex industrial zone

[All photos taken in analog film medium format-Anna Tsouloufi-Lagiou, private collection]

*The text that was attached to the project
edited by the Verpeilt Brigade
And for the copy by Anna Tsouloufi-Lagiou*

The abandoned factories, the bombed buildings, the small industries, the arbitrarive houses, the storage houses, the TV studios, the looted villas... In that Piraeus of the flourishing industrial era till the end of the 80s, to this Beirut fragmented from the civil war and the conflict of Hezbollah against the Israeli intruder, to Peristeri, next to the ex river Kifisos and now days highway, to Agia Parsaskeyi, suburb of the upcoming middle class of the 80s and 90s... The relics of the deindustrialization, of battles, of the petite-bourgeois dream, of the art delirium... windows that gape, iron particles that bulge, armed cement, graffiti, dry trees, dust, dirt, people and machinery coming up and down tensed... Textile Industry "Aigaion", since 1924 one of Piraeus "prides", chain

production, workers' struggles, Karelas family, football team Ethnikos, curtains and textile for the everyday use of a low class tryout to hide with the white (clothing) that usual black and sometimes that grey of a life that passes through a middle war era crisis, occupation, civil war, dictatorship, meta-political hope, disappointment about the era of "Change"... Beirut, the once upon a time Paris of the east, Fatah, Sambra and Satilla, Maronites, Sunnites, Druses, militia, trapped cars, neighborhoods split, Hezbollah, Israeli bombing, with those colorful curtains in luxurious hotels trying to hide that despair of choices, of hallucinations, of hatred, of poorness, of richness, of visions and belies... Tsalavouta area, Peristeri, lying next to the river that doesn't exist anymore, now the asphalt transports merchandise, cars, motors, long vehicles, above all in late capitalism the traffic and "the faster the better", TV studios, heavy merchandise storage houses with books, family industries sometimes even initiated from immigrants who become very fast petite-bourgeois, arbitrarive houses of a past era now legal homes of the workers' class once upon a time proud and conflicting now sited in front of a TV waiting for someone else (who could that be, I wonder) to make the brave movement... Iolas' villa, high class art and ancient Greek lordliness, a rambler, sui generis agent of art, who gambles in the art-bourse exactly the time when art becomes a mass product and enters the homes of a middle class clean, safe and sound, healthy, happy that doesn't hesitate from the one side to grab and make private whenever the chance is given whatever believes is valuable, whereas on the other hand shouts out loud for the looted marbles of a far from being ancient tradition of hers... The curtains hiding a poor inside lighted from the TV apparatus, from a rusted and dusty outside that is penetrated by the barks of stray dogs, the howls of desperate kids, the horns of cars, the sounds of mobile phones, the brool of the street and of the air conditioning... The war for changing product motif is lost for once more for the sake of the bosses, postfordism of flexibility and precarity dominates the Greek

production process, the “psorokostaina” (a metaphor used for Greece, using the concept of a poor lady) which takes advantage of thousands immigrants, which invests in the Balkan, there she makes now the big factories and textile industries, “bizarre” enough not to the bombed and gaped Sarajevo, who remembers the industrial syndicalism of the 70s, not even maybe the old extra left wing, in Piraeus dominates the harbor with its tourism, the yachts, the high class fish-taverns, only at Perama the workers’ assassinations in the altar of low cost remind that yes!, there is still exploitation and surplus value, while in Tsalavouta the today’s model is the evergreen diva full of plastic which picture “decorates” the entrance of the *Extra Channel* studio, *Apollo* handles like the quiet god of order the book merchandise, the minor industries whose bosses dream of Porse Cayenne and the immigrants-slaves their every Sunday evening Cricket game on their self-made field among garbage, the schizoid Greeks proletarians of the 21st century show with pride but also with angst their credit cards, while in other times would brandish in honor together with fear their syndicalistic card or their political party id, the small transparent parks whose few trees are surrounded with cement, that same one which dominative, never defeated, consists the fundamental and the incontestable material of modern Parthenons of the Metropolis of Athens, of Piraeus, of Attica, with its marble to overtop only in places like the ravaged Iolas’ villa the same one who many put dirt on his name while being alive but harried up to profit from his art collection not only at the moment of his death, bad pirate futures who at least for their ephemeral wealth would put their head under the knife... And while the Kalashnikovs of Hezbollah are risen on the air, the Syrian agents, Palestinian Kamikazes, loyal soldiers and officers, the Israeli commandos, Lebanese entrepreneurs, Muslims, Christians and atheists, hang around the Beirut harbor, waiting for a new sparkle, the next explosion,

the new hole... There are always there some curtains which are removed to hide a gaze, some light, a hope, despair, abundance, a negation, an affirmation, a choice, a defeat... Either the curtains come from the “Aigaion” textile industry that closes down, or from the luxurious hotel in Beirut that is about to be dismantled, or from the house at Tsalavouta which is just breathing, or they come from a villa which is waiting to be in the circle of the real estate speculation, people who put them on or off, open or close them, tear them apart or straighten them out, clean or make them dirty, ritually, in a rhythm, lazy, in a rush, in this on in another language, at some moment finally will understand that “life isn’t just a show, babe...”

Brigade Verpeilt

And for the copy by Anna Tsouloufi-Lagiou

2008 | Πλατφόρμα Μετάφρασης - Τυφλή οργή!
Μαύρο Πανί (από τα μάτια στο λαιμό μέχρι και
τη κοιλιά μου), με την Μάρβα Αρσανιός [Σ&Α]
[ΕΧ]

Μέσα από μια συνεργατική αφητηρία, ένα ατομικά
σχεδιασμένο αντικείμενο: οι αυθεντικές κουρτίνες
του εγκαταλειμένου ξενοδοχείου Κάρλτον
διαμορφωμένες σε «μυθικό» αντικείμενο με
φωσφορούχο νήμα, εγκατεστημένο σε σκοτεινό
δωμάτιο χρησιμοποιώντας ειδικό σύστημα
εναλλασσόμενου φωτισμού με χρονοδιακόπτη,
από φωτεινό σε σκοτεινό, μεγέθους: 2μΧ2μΧ1μ.
Εκτέθηκε στο Transleat me- project Πλατφόρμα
Μετάφραση, στον ανεξάρτητο εκθεσιακό χώρο
Αιόλου 48-50, στην Αθήνα, από τις 14/11 ως
14/12/2008

[<http://transleatme.wordpress.com/>]

*Λέξεις κλειδιά: επανοικιοποίηση, ανάκτηση,
υπερβατικός χώρος, αντικείμενα, αήγη*

Η δεύτερη παρέμβαση στο έργο της Μάρβα
Αρσανιός είναι μια γλυπτική εγκατάσταση στην
οποία διαχειρίζομαι τις κουρτίνες ως καθαρό
υλικό και με φωσφορίζουσες κλωστές φτιάχνω
ένα «μυθικό» αντικείμενο, ένα καθαρά
αφηρημένο εικαστικό έργο. Το αντικείμενο
είναι προς θέαση σε δύο φάσεις: στη μία όπως
είναι φτιαγμένο με τα φώτα ανοιχτά, ενώ στη
δεύτερη σε απόλυτο σκοτάδι, όπου φαίνεται
μόνο να φωσφορίζουν οι κλωστές που
αναπαριστούν ενεργειακές ροές. Συνοδεύει το
έργο κινουμένων σχεδίων της Μάρβα για τον
βίαιο φόνο που συνέβη στο ξενοδοχείο
Κάρλτον. Τούτη η γλυπτική εγκατάσταση
εμπροσωπεί την μεταφορά της καταπιεσμένης
ερωτικής ενέργειας (του δολοφόνου-εραστή του
Κάρλτον) η οποία ρέει μέσα στο σώμα και
μπορεί να μας οδηγήσει καμιά φορά σε τρέλα.
Μεταφρασμένη με καλλιτεχνικά μέσα
καταλήγει να γίνεται η αναπαράσταση ενός
εκρηκτικού ρεύματος, μιας εκσπερμάτωσης, της
λίμνης δακρύων της Αλίης σε μια άλλη χώρα
των θαυμάτων, ή πολύ απλά μιας εσωτερικής

άγριας ροής ενέργειας που ενώ στην
πραγματικότητα εμφανίζεται σε περιπτώσεις
εξάλλου θυμού με τη μορφή απίστευτης βίας, στην
εγκατάσταση φτιάχνει ένα μυστηριακό περιβάλλον
και έναν υπερβατικό κόσμο αντικειμένων.

Αθήνα, Νοέμβριος 2008

Άποψη από την εγκατάσταση-φώτα ανοιχτά - Installation
view -lights on

Άποψη από την εγκατάσταση-φώτα σβηστά - Installation
view -lights off

2008 | Platform Translation, Mad Anger!
Black Cloth (from the eyes to the throat and
to my belly), with Marwa Arsanios [C] [InSp]

Through a collaborative initiative, I came up
an individually designed synthesis: an
installation of the original (abandoned)
Carlton hotel curtains in Beirut, transformed
into a sculptural “mythical” object using
phosphorus thread DMC and fluorescent
lights. It was installed in a dark room with a
time switch-light system from dark to bright to
dark etc.. Size: 2mx2mx1m. It is the 2nd part
of *Overlay and Display*, and it was exhibited
in the Transleat me-project, Platform-
Translation, curated by the fellow artist Zoi
Pappa, in the independent showroom Aioulou
48-50, Athens, from 14/11 to 14/12/2008
[\[http://transleatme.wordpress.com/\]](http://transleatme.wordpress.com/)

*Keywords: recuperation, re-appropriating,
transcendental space, objects, glamour*

The sculptural installation Mad Anger!
Black Cloth from the Eyes to the Throat
and my Belly is an abstract work, and
accompanies Marwa Arsanios’ animation
“I’ve heard stories I - Nora Says”, a work
done about the cruel murder that
happened at Carlton hotel in Beirut. This
sculptural installation may be the metaphor
of the sexual energy that explodes inside
the body and can drive us either mad or
insane and illogical in any case. Interpreted
in artistic means, it may be ending up to be
the representation of a stream, an
ejaculation, Alice’s pool of tears in some
other Wonderland, or just simply of an
inner wild flow of energy, that although in
reality appears in cases of mad anger with
the gestalt of inexpressible violence, in the
installation a mysterious environment is
created, a transcendental world of objects.
The object has two views: the one is with
the lights on where one sees the object as
it is, and the second is in complete dark,

where the fluorescent threads glow and
create a false impression of representing
the flows.

Installation detail-lights on

Installation detail-lights off

14.11.08

Το Μάρτιο του 2001 στη Γερμανία ο Armin Meiwes, μέσω μιας διαφήμισής του στο διαδίκτυο ζητούσε “έναν καλοφτιαγμένο άνδρα από 18 ως 30 ετών για να κατακρεουργηθεί και να καταναλωθεί”. Η διαφήμιση απαντήθηκε από τον Bernd Jürgen Brandes. Αφού τον σκότωσε και τον έφαγε ο Brandes Meiwes καταδικάστηκε για σφαγή και αργότερα για φόνο.

Η διεθνής εικαστική έκθεση Transleat me βασίζεται στην έννοια της μετάφρασης σαν μια δύναμη μηχανή χειραγώγησης και άσκησης εξουσίας: παιχνίδια δύναμης και ελέγχου, καταστάσεις ατέλειωτης ασυνεννοησίας, αυτοκαταστροφής, άνευ όρων παράδοσης και κανιβαλισμού.

Το Transleat me, προκύπτει από δυο συστατικά: translate me-μετάφρασε με και eat me-φέε με. Ο όρος του κανιβαλισμού αναφέρεται μεταφορικά αλλά και πραγματικά σαν μια λανθάνουσα πρακτική στην

επικοινωνία μεταξύ των μελών της σύγχρονης ανταγωνιστικής κοινωνίας που ζούμε. Η αρχική χρήση και ανακάλυψη της γλώσσας και πιο ειδικά της μετάφρασης έγινε προκειμένου να επικοινωνήσουμε με τον άλλο. Σήμερα όμως, με την ανάπτυξη των ηλεκτρονικών μέσων και την έκρηξη του εικονικού στοιχείου, η γλώσσα έχει πάρει τις διαστάσεις μιας εξελιγμένης και πολυδιάστατης τεχνολογίας.

Η μετάφραση στο Transleat me δεν αντιμετωπίζεται επομένως μόνο με την στενή έννοια του όρου αλλά βιωματικά, σαν μια απόπειρα μεταφοράς της σκέψης, της πραγματικότητας όπως την αντιλαμβανόμαστε, του ίδιου μας του εαυτού. Σχετίζεται δηλαδή με το πως αντιλαμβανόμαστε τον κόσμο και πως ο κόσμος αντιλαμβάνεται εμάς. Στο πλαίσιο αυτό τίθενται τα κλασικά θέματα της έλλειψης επικοινωνίας που βιώνουμε εξαιτίας των σχέσεων εξουσίας και η αίσθηση της αποτυχίας που νιώθουμε κάθε φορά που μεταφράζουμε ή κάθε φορά που επιχειρούν να μας μεταφράσουν. Ακόμη, η αίσθηση της αυτοφαγίας και γενικά της αυτοκαταστροφής, η βία και ο κοινωνικός κανιβαλισμός που βιώνουμε καθημερινά.

Οι 18 καλλιτέχνες στο Transleat με αντιδρούν ο καθένας με το δικό του τρόπο στα ερωτήματα που τίθενται. Σχολιάζουν, καγχάζουν, επιτίθενται, παραδίνονται, διαπραγματεύονται, αναλώνονται, χωνεύουν, ξερνούν, αρνούνται να καταπιούν, απειλούν, αστειεύονται και μηρυκάζουν κάθε συστατικό της υποτιθέμενης αλήθειας, αναζητώντας τρόπους δίκαιης απόδοσης των πραγμάτων. Η πολυμορφία των εικαστικών μέσων (γλυπτική, ζωγραφική, βίντεο, performance, φωτογραφία και εγκατάσταση), η εναλλακτικότητα και οι ποικίλες ιδεολογικές προσεγγίσεις των καλλιτεχνών εκφράζουν τις νέες αναζητήσεις της Σύγχρονης Τέχνης.

Το Transleat με είναι μέρος μιας σειράς εκθέσεων του Platform Translation. Το Platform Translation είναι μια καλλιτεχνική ομάδα που ταξιδεύει σε διάφορους προορισμούς και περιλαμβάνει καλλιτέχνες από τη Νότια Αμερική, Ευρώπη και Μέση Ανατολή. Σε κάθε πόλη μαζί με τους συμμετέχοντες προσκαλείται ένας τοπικός επιμελητής ο οποίος αναλαμβάνει να κατευθύνει την έκθεση εννοιολογικά προτείνοντας ιδέες αλλά και καλλιτέχνες που νομίζει ότι ταιριάζουν στην περίπτωση. Μετά την πρώτη έκθεση στην Αθήνα ακολουθούν οι εκθέσεις στη Χιλή, στη Ρώμη, στο Βερολίνο και στη Βηρυτό. Σε κάθε έκθεση που πραγματοποιείται στο πλαίσιο του Platform Translation γίνεται παρέμβαση από την χώρα που ακολουθεί. Στο Transleat με γίνεται παρέμβαση από την Χιλή με επιμελήτρια τη Natalia Arcos και καλλιτέχνες: Joaquín Ortúzar και Francis Papas Fritas. Το Μάιο του 2009 ακολουθεί η παρέμβαση της Ελλάδας στο 'Centro de Extensión de la Pontificia Universidad Católica de Chile' στο Σαντιάγο της Χιλής από τους Έλληνες εικαστικούς Μιχάλη Θεοδοσιάδη και Ζωή Παππά και ακολουθεί η παρέμβαση της Ελλάδας στο Λίβανο.

Συμμετέχοντες Καλλιτέχνες: Δημήτρης Αμελαδιώτης, Marwa Arsanios, Elena Bellantoni, Αντώνης Βολανάκης, Μιχάλης Θεοδοσιάδης, Carolina Hoehman, Άννα Λάγιου Τσουλούφη, Ειρήνη Καραγιαννοπούλου, Χάρης Κοντοσφύρης, Μάνος Κορνελάκης, The Erasers, Joaquín Ortúzar, Ζωή Παππά, Francisco Papas Fritas, Tom Robinson, Ιωάννα Σαχίνη, Soledad Pinto, Fransisca Sanchez.

Platform Translation's core group: Marwa Arsanios, Elena Bellantoni, Μιχάλης Θεοδοσιάδης, Soledad Pinto.

Guest curator: Natalia Arcos

Διοργάνωση και καλλιτεχνική επιμέλεια: Ζωή Παππά

Εγκαίνια έκθεσης: 14.11.08 | 20:30

Ανεξάρτητος εκθεσιακός χώρος: Αιόλου 48-50,4ος & 5ος όροφος, Αθήνα

Διάρκεια έκθεσης: 14.11.08-14.12.08

Ώρες λειτουργίας: Πέμ.- Παρ.. 15:00 – 21:00 και Σάβ. 11:00 – 17:00

Το Transleat με είναι έκθεση μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα

Πληροφορίες για την έκθεση : +306938490897, zoirappa@yahoo.com

Χορηγός Επικοινωνίας | Με την ευγενική υποστήριξη: ΟΜΙΛΟΣ ΔΡΑΓΩΝΑ, ΝΕΑ ΚΤΗΜΑΤΙΚΗ Α.Ε., D.ART

English Text

14.11.08

In March 2001 in Germany, Armin Meiwes posted an Internet ad asking for "a well built 18 to 30 year old to be slaughtered and consumed". The ad was answered by Bernd Jürgen Brandes. After killing and eating Brandes, Meiwes was convicted of manslaughter and later, murder.

The contemporary art exhibition Transleat me takes the concept of translation to a physical level. It is not only our words that can become misinterpreted in translations—our ideas and personalities can be distorted in the process where the translator wields a crushing power. The expression *to eat someone else alive* suggests a desire of absolute power over someone else.

Transleat me aims to create a space for us to see how we may present ourselves in an atmosphere of infinite misunderstanding. Based on the idea of Translation as a device of manipulation and power, Transleat me explores the notions of self-destruction, unconditional surrender, and cannibalism.

Among “modern” human beings, “cannibalistic” social behavior has been practiced between inefficient/vulnerable and charismatic translators. In this game, antisocial forces that manifest as profiteering and voracity are to a high degree responsible for the lack of sense we all experience. In the world of hyper-information we are incapacitated when it comes to defining where the truth begins and where the lie ends, while the universal power structure forces media and translators to serve its systemic purpose to control the masses. The failure that is an inherent risk in processes of translation can constitute a form of castration of the individual that renders him/her incapable of getting satisfaction, understanding and acceptance.

18 artists from different cultural backgrounds will be exhibiting their work. Each artist takes on the challenge in Transleatme in their own individual manner: they comment, sneer and smirk, attack- give in- negotiate, are consumed- digest- vomit- refuse to swallow, threaten, humor and consistently re-chew the cud of presumed truth in their strive for fair interpretation.

The variety of artistic media includes sculpture, painting, video, performance, photography and installations, along with the artists’ diverse ideological approaches offer a finger-on-the-pulse view of the contemporary scene.

Transleat me is part of Platform Translation. “Platform Translation” is a travelling project involving artists from South America, Europe, and the Middle East. Its main purpose is to explore the concept of translation through artistic practices and critical discourse. The project includes exhibitions in five cities: Athens (November, 2008), Santiago de Chile (May, 2009), and Rome, Beirut, and Berlin during 2009.

In every country a local curator is invited to develop a reading of the concept from the point of view of his/her

particular cultural context; he/she takes on the responsibility to invite local artists to participate in the show. Each curator will make an intervention in the preceding and following exhibition. In Transleat me we will host the intervention of the curator of the exhibition in Chile Natalia Arcos with the artists Francisco Papas Fritas and Joaquín Ortúzar. In May 2009, the intervention of Athens will follow at the ‘Centro de Extensión de la Pontificia Universidad Católica de Chile’, in Santiago of Chile with participating artists Michalis Theodosiadis and Zoi Pappa and in Beirut of Lebanon.

Participating artists: Dimitris Ameladiotis, Marwa Arsanios, Elena Bellantoni, Adonis Volanakis, Michalis Theodosiadis, Carolina Hoehman, Irini arayannopoulou, Harris Kondosphyris, Manos Kornelakis, **Anna Lagiou Tsouloufi**, Joaquín Ortúzar, Zoi Pappa, Francisco Papas Fritas Tom Robinson, Nana Sahini, The Erasers, Soledad Pinto, Fransisca Sanchez.

Platform Translation’s core group: Marwa Arsanios, Elena Bellantoni, Michalis Theodosiadis, Soledad Pinto

Guest curator: Natalia Arcos

Curator: Zoi Pappa

Opening: 14.11.08 | 20:30

Independent Exhibition Venue: 48-50 Aiolou str., 4th & 5th floors, Athens

Duration: 14 Nov – 14 Dec

Opening hours: Thursday & Friday 15:00 – 21:00 / Saturday 11:00-17:00

Transleat me is a non profit exhibition

Info: zoipappa@yahoo.com / 6938490897

Press Sponsorship | With the (kind) support: DRAGONAS GROUP, NEA KTIMATIKI S.A., D.ART

The Chilliian intervention has been sponsored by the “FONDART 2008, del Consejo Nacional de la Cultura y las Artes.”

(Από την ιστοσελίδα του project)

Platform Translation

A Travelling Project that Explores Notions of Translation Through Artistic Practices and Critical Discourse

2008, Athens, Greece

Press Release

International exhibition of contemporary art / Platform Translation

Independent Exhibition Venue: 48-50 Aiolou str., 4th & 5th floors, Athens

14 Nov – 14 Dec

Curator
Zoi Pappa

Guest
Natalia Arcos

curator

Participating
Dimitris Ameladiotis, Marwa Arsanios, Elena Bellantoni, Adonis

artists:

Volanakis, Mihalis Theodosiadis, Carolina Hoehman, Irini Karayannopoulou, Harris Kondosphyris, Manos Kornelakis, Anna Lagiou Tsouloufi, Joaquín Ortúzar, Zoi Pappa, Francisco Papas Fritas, Tom Robinson, Nana Sahini, The Erasers, Soledad Pinto, Francisca Sanchez

In March 2001 in Germany, **Armin Meiwes** posted an Internet ad asking for “a well built 18 to 30 year old to be slaughtered and consumed”. The ad was answered by **Bernd Jürgen Brandes**. After killing and eating Brandes, Meiwes was convicted of manslaughter and later, murder.

The contemporary art exhibition *Transleat me* takes the concept of **translation** to a physical level. It is not only our words that can become misinterpreted in translations—our ideas and personalities can be distorted in the process where the translator wields a crushing power. The expression to eat someone else alive suggests a desire of absolute power over someone else. *Transleat me* aims to create a space for us to see how we may present ourselves in an atmosphere of infinite misunderstanding. Based on the idea of Translation as a device of manipulation and power, *Transleat me* explores the notions of self-destruction, unconditional surrender, and cannibalism.

Among “modern” human beings, “cannibalistic” social behavior has been practiced between inefficient/vulnerable and charismatic translators. In this game, antisocial forces that manifest as profiteering and voracity are to a high degree responsible for the lack of sense we all experience. In the world of hyper-information we are incapacitated when it comes to defining where the truth begins and where the lie ends, while the universal power structure forces media and translators to serve its systemic purpose to control the masses. The failure that is an inherent risk in processes of translation can constitute a form of castration of the individual that renders him/her incapable of getting satisfaction, understanding and acceptance.

18 artists from different cultural backgrounds will be exhibiting their work. Each artist takes on the challenge in *Transleat me* in their own individual manner: they comment, sneer and smirk, attack- give in- negotiate, are consumed- digest- vomit- refuse to swallow, threaten, humor and consistently re chew the cud of presumed truth in their

strive for fair interpretation. The variety of artistic media includes sculpture, painting, video, performance, photography and installations, along with the artists' diverse ideological approaches offer a finger-on-the-pulse view of the contemporary scene.

Transleat me is part of Platform Translation.

“Platform Translation” is a travelling project involving artists from South America, Europe, and the Middle East. Its main purpose is to explore the concept of translation through artistic practices and critical discourse. The project includes exhibitions in five cities: Athens (November, 2008), Santiago de Chile (May, 2009), and Rome, Beirut, and Berlin during 2009. In every country a local curator is invited to develop a reading of the concept from the point of view of his/her particular cultural context; he/she takes on the responsibility to invite local artists to participate in the show. Each curator will make an intervention in the preceding and following exhibition. In Transleat me we will host the intervention of the curator of the exhibition in Chile Natalia Arcos with the artists Francisco Papas Fritas and Joaquín Ortúzar. In May 2009, the intervention of Athens will follow at the ‘Centro de Extensión de la Pontificia Universidad Católica de Chile’, in Santiago of Chile with participating artists Michalis Theodosiadis and Zoi Pappa and in Beirut of Lebanon.

Platform Translation's core group
Marwa Arsanios, Elena Bellantoni, Mihalis Theodosiadis , Soledad Pinto

—
Transleat me is a non profit exhibition
Info: zoipappa@yahoo.com / 6938490897
<http://transleatme.wordpress.com/>

With the (kind) support: DRAGONAS GROUP, NEA KTIMATIKI S.A., D.ART Press Sponsorship: OZON
The Chilliian intervention has been sponsored by the “FONDART 2008, del Consejo Nacional de la Cultura y las Artes.”

Marwa Arsanios

“I’ve Heard Stories”

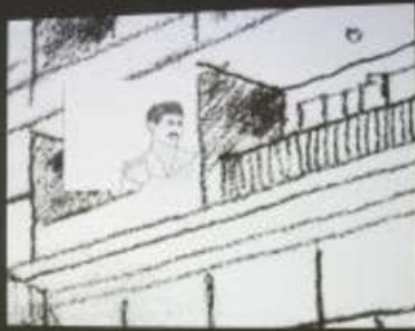
The artwork that I am presenting in the exhibition Transleat me in Athens is part of a series of collaborations with different artists and collectives through out the touring of the project. I recuperated more than a 100kg of curtains from a hotel in Beirut, that will first of all be handed to an artist in Athens in order for her to transform them and

intervene on them. In this first destination of the project platform translation I will be collaborating with the artist, Anna Lagiou-Tsouloufi. Her intervention will then be sent to an artist living in Chile (second destination of the project) that in her turn will send them to an artist living in Rome. Each of the artists will have the freedom to transform the curtains with a total respect of the previous intervention. This will bring forward a certain negotiation between them. The medium and the form of the artwork will be chosen in collaboration with the receiving artist. My very intention to get closer to a certain epoch by recuperating a material trace from it, is disrupted by the choice of handing in the curtains to an artist that has no direct emotional link to the history of the place. Is it a way of distancing myself from a certain image? A conscious surrender that will help me break an image? It is precisely in the process of “conscious surrender” where I question and put into play the idea of a power relation between “eaten” and “eating”, between dominant and dominated between victim and victimizer, the definition of these terms and what they represent.

Από την ιστοσελίδα του project | From the project website

I'VE HEARD STORIES 1
"Nora says"
after Nora's testimony

- It took him 56 seconds...
then he ran away

Anna Lagiou Tsouloufi

“Overlay and Display – Mad Anger! Black Cloth (From the Eyes to the Throat and my Belly)”

The main point of my intervention Overlay and Display, in Marwa Arsanios’ work is the idea of recuperating and re-appropriating the removed curtains from Carlton Hotel, and using them both as actual and symbolic limit between private and public space, as well as a modernization artifacts characterizing the two Mediterranean cities. I put them in public view in three different locations around the city of Athens: the textile factory of AIGAION in Phaliro, the Alexandros Iolas Vila located at Agia Paraskeyi, the Tsalavouta field located in the ex industrial area at Peristeri, now novo residential. Although the curtains overlay by their nature, in this case reveal the transforming identity of the three different city areas of Athens where their exhibition spots are, reenacting these three locations, emphasizing their specificities. The sculptural installation Mad Anger! Black Cloth (from the Eyes to the Throat and my Belly), is an abstract work of art exhibited at the indoor space, which accompanies Marwa Arsanios’

Από την ιστοσελίδα του project | From the project website

animation, about the cruel murder that happened at Carlton hotel. The point to this whole process to connect the idea of cannibalism and eating has been in the tryout to “consume” and re-appropriate a completely new type of material, another body (of work) without the knowledge of its special characteristics. I throughout and consume again and again the material metaphorically by activating a place each time.

Platform Translation

1. Presentation/ Concept

"Platform Translation" is a travelling project involving artists from South America, Europe, and the Middle East. Its main purpose is to explore the concept of translation through artistic practices and critical discourse.

It is an artists' initiative that wants to investigate the concept of *translation* by looking at its different politics and putting them into play. What power structures are brought forward in every act of translation? and What tensions occur when two poles confront each other? are general questions present in each stage of the project.

The very structure of the project brings out the negotiations that occur in every act of translation and stages the process itself. The "platform" then becomes a space of confrontation where several acts of translation occur in a multitude of times and spaces.

From the power relations that are played on a global public sphere between countries to the intimate relation of a couple, the project aims at investigating translation as a complex act of communication and cultural transcoding that is always reflective of a specific power structure. In this context, translation is considered as the negotiation between two poles (i.e. between the local and the foreign) where frictions lead to incorporation- resistance- rejection of the other. More precisely, the space where *translation* emerges as an action of displacement between two poles (two different cultural contexts, for instance) that involve a loss because of the impossibility of a perfect meaning transference between them.

The project includes exhibitions in five cities: Athens (October, 2008), Santiago de Chile (May, 2009), and Rome, Beirut, and Berlin during 2009. A core group of artists formed by Marwa Arsanios (Lebanon), Elena Bellantoni (Italy), Soledad Pinto (Chile), and Michail Theodosiadis (Greece) will migrate with the project to each destination where local curators and artists will join "Platform Translation. The aim is to explore the concept of translation from the social and cultural landscape of each city, deepening in its visual and linguistic reflection. Accordingly, the development of the artworks and the discussion about the concept of translation will be enriched by the cultural exchange that will take place among the artists and participant curators.

In each exhibition, the artists of "Platform Translation" will explore the notion of loss inherent to the concept of translation, its tentative and incomplete nature, and the sense of failure included in the idea of that every act of translation implies the transfiguration and betrayal of its initial point of departure (meaning, shape, image, among others) and questions the notions of the original and the point of origin. In this light, the participants will confront their own proposals to acts of cultural transcoding experimenting and dealing with relations of power/resistance that exist in every process of translation.

Η παρουσίαση της ιδέας του διεθνούς πρότζεκτ - *The presentation of the concept of the international project*

2. Structure

As it was mentioned above, "Platform Translation" comprises a small core group of artists, but a wider network of contributors. As a travelling project, Platform Translation will migrate from its starting point, Athens, to different destinations: Santiago de Chile, Rome, Beirut, and Berlin, where other artists and local curators will join the project.

Each local curator will develop a reading of the concept from his/her particular cultural context, and will invite local artists to participate in the show. Besides, the curator will write a text that will inform the exhibition and which will be published in its catalogue.

Each exhibition will include two sections:

1. The central show, where the proposal of the curator is developed.
2. A space of intervention (subtle), where the curators of the former and following exhibitions will give a "synopsis" or "trace" of those events. For example, the show in Athens will include an intervention of the curator of the exhibition in Chile; the show in Chile will have the intervention of the curators of Athens and Rome, and so on. Visually, these two sections will be mixed in the exhibition and will contribute to give continuity and coherence to the whole project.

The first exhibition will take place in Athens (from 31st of October to 30th of November 2008), at Zoi's, an independent exhibition space in Thission, next to the Acrópolis. The Greek curator Zoi Pappa will be in charge of the show and will count with the intervention of Natalia Arcos (Chile). This first stage of the project has the support of FONDART 2008 (a Chilean Government founding scheme that supports Chilean artists exhibiting abroad. See <http://www.consejodelacultura.cl>)

The second exhibition will take place in Santiago (May 2009), at Centro de Extensión de la Pontificia Universidad Católica de Chile. The Chilean curator de Natalia Arcos will be in charge of the show and will count with the intervention of Zoi Pappa (Greece) and the team of Italian curators Silvano Manganaro y Bárbara D'Ambrosio.

The exhibition in Rome will be taken in charge by Silvano Manganaro and Barbara d'Ambrosio and Natalia Arcos will be intervening. Currently, the team of Italian curators are negotiating with different exhibition spaces. The show is planned to take place in June 2009.

Finally, the shows in Beirut and Berlin have been planned for October and December 2009. Exhibition spaces are being negotiating. In Beirut, the Lebanese artists' organization 98weeks will be in charge of the curatorial work, with the support of Sandra Dagher, the curator of the Lebanese pavilion for the 52nd Venice Biennale.

Marwa Arsanios proposition for athens

Historical context

The artwork that I am presenting in the exhibition platform translation in Santiago de Chile is part of a series of collaborations with different artists through out the touring of the project. The starting point will be Beirut (where I am now) and more precisely the Carlton Hotel situated in the south-west part of the city. The hotel, that was conceived in the 60s by the architect Karl Schayer, is now in the process of being demolished. At that time, when the city was attempting some forms of modernization (obviously visible through the architecture), The hotel constituted a small luxurious paradisiacal place for a certain "bourgeoisie". It was first disrupted when the civil war exploded, and it transformed into a place for homosexual orgists where finally a love crime lead to its closure. It now belongs to one the most powerful contractors in the city who is demolishing it in order to replace it by some luxurious apartments, catering rich clients from the arab gulf (oil!). It is an example of an attempt to modernization that was first aborted by the explosion of a civil war, then by a passionate crime and finally by a shift in the ideological vision of a city.

Description

I recuperated more than a 100kg of curtains from this hotel that will first of all be handed to an artist in Beirut in order for her to transform them and intervene on them. Her intervention will then be sent to an artist living in Athens (first destination of the project platform translation) that in her turn will send them to an artist living in greece. Each of the artists will have the freedom to transform the curtains with a total respect of the previous intervention. This will bring forward a certain negotiation between them. The medium and the form of the artwork will be chosen by the receiving artist – However they would have to conserve the curtains -

The artists will receive the curtains with a history of the hotel, a video documenting the process of recuperation and the process of demolition of the place.

The idea in a broader sense would be to work with the memory of the place through the recuperation of the curtains. The collaborative gesture with an artist that has a distance from the place and its history, attempts to question a certain belonging to a history and an identification to a physical place. The tension present between the sensory knowledge of a country, a culture or a place and the received (ready-made) idea is also brought forward. The process of translation present on different levels will also be staged in the confrontations.

Installation

My installation will consist in the projection of two videos; the first one documenting the process of recuperation, and the second the process of transformation of the curtains by the different artists. The presentation of the curtains will depend on the receiving end (this could be a performance).

I will also present a Fanzine on the hotel done in collaboration with artists and theoreticians. There will also be a short fictive animation (1 min50) staging a passionate murder. (will be ready but we will see if I show it, not sure)

Photos

Οι κουρτίνες στο ξενοδοχείο Κάρλτον επιτόπου - The Carlton curtains on the site

Πλατφόρμα Μετάφραση- Transleatme
Κείμενο πρότασης της Μάρβα Αρσανιός

Το έργο τέχνης που παρουσιάζω στην έκθεση Transleatme στην Αθήνα είναι μέρος μιας σειράς από συνεργασίες με διαφορετικούς καλλιτέχνες και συλλογικότητες μέσω της περιόδου του έργου.

Απαλλοτριώσα πάνω από 100 κιλά κουρτίνες από ένα ξενοδοχείο στη Βηρυτό, που θα παραδοθεί πρώτα σε μία καλλιτέχνη στην Αθήνα για να τις μεταμορφώσει και να παρέμβει σε αυτά. Σε αυτόν τον πρώτο προορισμό του έργου Πλατφόρμα Μετάφρασης θα συνεργαστώ με την καλλιτέχνη, Άννα Τσουλούφη-Λάγιου.

Η παρέμβασή της θα σταλεί σε έναν καλλιτέχνη που ζει στη Χιλή (δεύτερος προορισμός του έργου) που με τη σειρά της θα τα στείλει σε έναν καλλιτέχνη που ζει στη Ρώμη. Κάθε ένας από τους καλλιτέχνες θα έχει την ελευθερία να μετατρέψει τις κουρτίνες με πλήρη σεβασμό στην προηγούμενη παρέμβαση. Αυτό θα επιφέρει κάποια διαπραγματεύση μεταξύ τους. Το μέσο και η μορφή του έργου θα επιλεγούν σε συνεργασία με τον καλλιτέχνη που παραλαμβάνει το έργο.

Η πρόθεσή μου να φτάσω πιο κοντά σε μια ορισμένη εποχή, απαλλοτριώνοντας ένα υλικό ίχνος από αυτήν, διακόπτεται από την επιλογή της παράδοσης των κουρτίνων σε έναν καλλιτέχνη που δεν έχει άμεση συναισθηματική σύνδεση με την ιστορία του τόπου. Είναι ένας τρόπος να είμαι μακριά από μια συγκεκριμένη εικόνα; Μια συνειδητή παράδοση που θα με βοηθήσει να σπάσω μια εικόνα;

Είναι ακριβώς στη διαδικασία της "συνειδητής παράδοσης" όπου αμφισβητώ και βάζω στο παιχνίδι την ιδέα μιας σχέσης ισχύος μεταξύ "φαγωμένου" και "τρώγοντας", μεταξύ κυρίαρχων και κυριαρχούνται μεταξύ θυμάτων και θύτη, τον ορισμό των παρόντων όρων και των όσων εκπροσωπούν. *(Μετάφραση από τα Αγγλικά από την Άννα Τσουλούφη-Λάγιου)*

Platform Translation-Transleatme
Text proposal by Marwa Arsanios

The artwork that I am presenting in the exhibition Transleat me in Athens is part of a series of collaborations with different artists and collectives through out the touring of the project.

I recuperated more than a 100kg of curtains from a hotel in Beirut, which will first of all be handed to an artist in Athens in order for her to transform them and intervene on them. In this first destination of the project platform translation I will be collaborating with the artist, Anna Lagiou-Tsouloufi.

Her intervention will then be sent to an artist living in Chile (second destination of the project) that in her turn will send them to an artist living in Rome. Each of the artists will have the freedom to transform the curtains with a total respect of the previous intervention. This will bring forward a certain negotiation between them. The medium and the form of the artwork will be chosen in collaboration with the receiving artist.

My very intention to get closer to a certain epoch by recuperating a material trace from it, is disrupted by the choice of handing in the curtains to an artist that has no direct emotional link to the history of the place. Is it a way of distancing myself from a certain image? A conscious surrender that will help me break an image?

It is precisely in the process of "conscious surrender" where I question and put into play the idea of a power relation between "eaten" and "eating", between dominant and dominated between victim and victimizer, the definition of these terms and what they represent.

Το πακέτο με τις κουρτίνες όπως ταξίδεψε από την Βυρρητό στο εργαστήριό μου - The package with the curtains as it traveled from Beirut to my workshop

Η εγκατάσταση «Τυφλή οργή-Μαύρο πανί! Από την κοιλιά μου στον λαιμό» [Φωτογραφία από την καλλιτέχνη] - The installation Mad Anger! Black Cloth (from the eyes to the throat and to my belly) [Photos by the artist]

Installation detail-lights on